

אילן גילאון

יו"ר סיעת מרצ, יו"ר ועדת הנגישות בכנסת וועדת המשנה לנושא הפנסיה בקיבוץ המתחדש, ראש השדולה למען אנשים עם מוגבלויות והשדולה לשוויון בבריאות, יו"ר משותף בשדולת הדיור וחבר בוועדת העבודה, הרווחה והבריאות. מהפרלמנטרים הבולטים ביותר למען זכויות עובדים, צמצום פערים חברתיים, דיור ציבורי וזכויות של אנשים עם מוגבלויות.

אילן גילאון נולד ב-1956 ברומניה, ועלה ארצה בגיל תשע. משפחתו התמקמה באשדוד בה הוא מתגורר עד היום. לדבריו, תודעתו הפוליטית מתבססת על היותו ילד עם צרכים מיוחדים שגדל בדיור הציבורי, בן של אורזת תפוזים בבית אריזה וחשמלאי שחצב תעלות בקירות עם איזמל.

בכיתה ו' הצטרף גילאון לשומר הצעיר, ועם סיום לימודיו יצא לשנת שירות בקיבוץ ניר יצחק. למד יחסים בינלאומיים ומדעי המדינה באוניברסיטה העברית בירושלים, שם היה מראשי תא השמאל "קמפוס". לאחר נסיונות רבים להתנדב לצה"ל שדחה את גיוסו בשל נכותו, הצליח לבסוף להתנדב בגיל 24 לחיל החינוך.

תפיסת עולמו הפוליטית הובילה להצטרפותו למפלגת מפ"ם, בה כיהן כיו"ר צעירי המפלגה, רכז הנוער שלה ובהמשך רכז הנוער הראשון של נוער 'מרצ' לאחר האיחוד בין המפלגות מפ"ם ורץ. בשנת 1993 התמודד למועצת עיריית אשדוד מטעם מרצ, ומונה לסגן ראש העיר האחראי על תיק החינוך. ב-1998 קיבל שוב את אמון התושבים ונבחר לקדנציה נוספת.

בשנת 1999 נבחר לראשונה לכנסת מטעם מרצ, והיה חבר בוועדות הכלכלה, הפנים ואיכות הסביבה, זכויות הילד, העבודה הרווחה והבריאות והועדה המיוחדת לבעיית העובדים הזרים. במסגרת הכנסת הזו, הוביל את החקיקה להרחבת חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, והכללת הפרק הדין בנגישות מבנים לנכים בתקצוב של יותר מ-10 מיליארד ש"ח. היה הח"כ היחיד ממרצ שהצביע נגד התקציב שביקש להעביר רה"מ דאז אהוד ברק, בטענה שהתקציב הוא אנטי-חברתי באופן מובהק.

ב-2009 נבחר לכנסת ה-18 ומאז משמש כיו"ר הסיעה. עם חזרתו לכנסת, נבחר ליו"ר ועדת המשנה לנגישות, תפקיד שאפשר לו לחזור וליישם את פרויקט הנגישות שהתחיל בכנסת ה-15 ולהתקין תקנות לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות. התפיסה שמובילה את גילאון בתפקידו מזה 10 שנים היא כי "נגישות זו לא רק רמפה, זו תפיסת עולם", וכי "צריך להפסיק לנסות לתקן את האנשים, ולהתחיל לתקן את סביבתם". כמו כן, עמד בראש ועדת המשנה לנושא הפנסיה בקיבוץ המתחדש, וזאת כדי לוודא שזכויותיהם הפנסיוניות של חברי קיבוץ לא יפגעו לאור ההפרטה בקיבוצים. בסיום הכנסת ה-18 היה אחד משני הח"כים המצטיינים בעשייה חברתית לפי המדד של "המשמר החברתי".

בכנסת ה-19, שימש גם כראש השדולה לשוויון בבריאות. בעקבות העתירה שהגיש לבג"ץ יחד עם מחוקק חוק הדיור הציבורי, השר לשעבר רן כהן ממרצ, החל יישום החוק לאחר 15 שנות הקפאה. כמו כן, עסק רבות בהתעללות בחסרי ישע במוסדות פסיכיאטריים, כאשר לאחר שחשף מקרה התעללות בחסר ישע במוסד "נווה יעקב", החליט משרד הבריאות לסגור את המוסד ומוסדות פסיכיאטריים פרטיים. במהלך הכנסת הזו, הוענקו לו אות יקיר האגודה לבריאות הציבור ויקיר אק"ם על פעילותו למען אנשים עם מוגבלות.

בכנסת ה-20, העביר בקריאה טרומית את הצעת החוק שלו להשוואת קצבאות הנכות לשכר המינימום, וזאת בניגוד לעמדת הממשלה. הצעת החוק, הובילה לאחד מהמאבקים הציבוריים הבולטים בשנים האחרונות למען העלאת קצבת הנכות. לאחר מאבק ארוך, ממושך ומתוקשר, במרץ 2018 אישרה מליאת הכנסת העלאה בקצבת הנכות בגובה של כ- 50%, ההעלאה הגדולה ביותר מזה כ-15 שנה ואחד מהישגיה הפרלמנטריים הגדולים ביותר של מרצ מאז הקמתה.